

Bílé Poličany

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Dvůr Králové nad Labem

Nadmořská výška: 358 m n. m.

Počet obyvatel: 153

Adresa URL: www.bilepolicany.cz

Okres: Trutnov

GPS souřadnice: 50.390797N, 15.731879E

První pís. zmínka: 1270 (752 let)

PSČ: 544 52

Historie obce Bílé Poličany

První písemná zpráva o obci je z roku 1270, první zmínka o rodu z Poličanských je o padesát let později. Jako nejstarší držitel Poličan je uváděn Ješek z Poličan, který padl v památné bitvě proti Rakušanům u Mailberka. Mezi první jména, která v dějinách obce něco znamenala patřili patronové kostela Lanžovského Čeněk z Levína, Beneš z Hustiřan, Zdena, vdova po Dikovi z Poličan, Přiba, manželka Jiříka z Hustiřan. V období 1560 - 1582 byly Poličany v držení Jiřího z Valdštejna, který v té době (1580) zakládá na Zvičíně kostelík. V roce 1582 odkázal všechny statky poličanské své třetí manželce Aleně z Lobkovic, která je držela až do roku 1589. V té době byla také Tobiášem Bořkem postavena bělopoličanská tvrz Po Jiříkovi z Valdštejna a Aleně z Lobkovic se dochovaly kamenné erbovní desky, které jsou zasazeny do obvodového zdiva zámku v Bílých Poličanech.

Mezi další majitele patřil i Albrecht Václav z Valdštejna, kníže Frýdlantský, který ve svých konfiskacích na české šlechtě zasáhl i panství poličanské, které koupil od Jiřího Sádovského - hejtmana kraje královéhradeckého, který poskytl útulek Českým bratřím a J.A.Komenskému.

V roce 1624 koupila v dědičné léno tvrz a ves Bílé Poličany Angelina Zárubová z Hustiřan, Manželem Angeliny byl Václav Záruba, svobodný pán z Hustiřan, který byl souzen pro účast na vzpouře stavů. Oba jsou pohřbeni v kryptě lanžovského kostela. O paní Angelině se Komenský zmiňuje ve svých spisech. O třináct let později předala Angelina tyto statky svému zeti Jiřímu Jetřichovi Grodeckému z Grodce.

Na dalším rozkvětu panství se podílela řada majitelů. V roce 1657 k nim patřil Kryštof Ferdinand Kotulínský z Kotulína a Křížkovic, který od dvacet let později dal přestavět původní dřevěnou tvrz bělopoličanskou na tvrz z kamene o jednom poschodí. Kotulínští pocházeli z vojvodství Opolského v Polsku. Jeho syn Fridrich Leopold dal v roce 1684 postavit věž k lanžovskému kostelu podle vzoru kostela sv.Petra. Druhý syn František Karel se stal Jeho milosti císařské tajným radou, kancléřem vrchního úřadu slezského ve Vratislavi a hejtmánem knížectví Vratislavského. Kotulínští drželi poličanské panství 150 let.

Za napoleonských válek, v roce 1804, dostává poličanské panství, skládající se tehdy z 18 vesnic a s 2856 obyvateli nového majitele - pražského měšťana Františka Xaveria Czezingara z Birnic. Ten je brzy předává svému synovi Františku de Paula. Významná osobnost, která byla členem Zemského sněmu Království českého, Vlasteneckého muzea Českého. Při korunovaci 9.zář 1836 byl v Praze pasován na rytíře Řádu sv.Václava. Má velké zásluhy o zvelebení panství, ale i jeho duchovní rozvoj. Studoval v cizině, zejména ve Francii a byl velkým příznivcem české kultury a umění. Mimo jiné podporoval na studiích významného českého básníka a spisovatele K.J. Erbena, narozeného v

nedalekém Miletíně. Na kopci Vinice postavil výletní pavilon, a založil vinohrad. Zajížděla sem řada kulturních osobností, mezi nimi K.V.Rais a J.K.Tyl. Na vrchu Vinice se organizovala řada kulturních setkání. Czeczinar postavil také školu v Doubravici a novogotickou kapli s rodinnou hrobkou v Lanžově. V podobné iniciativě pokračovala i další majitelka Růžena, kněžna z Hohenlohe, provdaná za knížete Leopolda Groy Dühlmen, generálmajora c.k. armády a velitele Josefovské posádky. Dechová hudba posádky byla proto častým hostem na Vinici a z historických záznamů víme, že např. 15.7.1877 bylo na takovém setkání na 2000 lidí.

Bohužel, příchod dalšího majitele v roce 1909 Alfréda Zierera znamená už začátek parcelace tohoto rozsáhlého panství. Jeho zbytek kupuje v roce 1913 hrabě Orsich de Slavetich a od něho poslední majitel Vladimír Jirásek s chotí Emilií. Ti se znovu snažili povznést Poličany k bývalé slávě, ale už se jim to nepodařilo.

Po 2. světové válce kupuje zámek město Dvůr Králové n.L. a přenechává jej Československému rozhlasu v Praze. Tento úsek historie zámku byl donedávna opomíjen, protože nebylo dost věrohodných informací. Ti, kteří toto období pamatovali, nepovažovali je za významné, protože tyto kulturní osobnosti neznali, protože i když v té době patřili někteří mezi špičku českosloveské kultury, byli teprve na začátku své kariéry.

